Diumenge 14 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 6,1-6): En aquell temps, Jesús sortí d'allí i se n'anà a la seva pàtria, i el seguiren els seus deixebles. I arribat el dissabte, començà a ensenyar a la sinagoga, i molts en sentir-lo s'admiraven, i deien: «D'on [li ve] a aquest tot això? I quina és la saviesa que li ha estat donada i aquests miracles que són fets per les seves mans? ¿No és aquest l'artesà, el fill de Maria, i germà de Jaume i de Josep i de Judes i de Simó? I ¿les seves germanes no són aquí entre nosaltres?». I s'escandalitzaven d'ell. I els deia Jesús: «No hi ha profeta sense honor sinó en la seva pàtria, i en la seva parentela, i a casa seva». I no podia allí fer cap miracle, i només guarí uns pocs malalts, imposant-los les mans. I s'admirava de la incredulitat d'ells.

© Albada Editorial / evangeli.net

«I s'admirava de la incredulitat d'ells»

P. Joaquim PETIT Llimona, L.C.
(Barcelona, Espanya)

Avui la litúrgia ens ajuda a descobrir els sentiments del Cor de Jesús: «I s'admirava de la incredulitat d'ells» (Mc 6,6). Sens dubte, als deixebles els degué impressionar la manca de fe dels conciutadans del Mestre i la reacció del mateix. Semblaria d'allò més normal que les coses haguessin succeït d'una altra manera: arribaven a la terra on havia viscut tants anys, havien sentit dir de les obres que realitzava, i la conseqüència lògica era que l'acollissin amb tendresa i confiança, més disposats que els altres a escoltar els seus ensenyaments. Tanmateix, no fou així, sinó tot el contrari: «I s'escandalitzaven d'ell» (Mc 6,3).

La sorpresa de Jesús per l'actitud dels de la seva terra, ens mostra un cor que confia en els homes, que espera una resposta i al que no deixa indiferent la falta de la mateixa, perquè és un cor que es dóna tot cercant el nostre bé. Ho expressa molt bé sant Bernat, quan escriu: «Vingué el Fill de Déu i va fer aquestes meravelles en el món de manera que arrancà del nostre enteniment tota mena de vida mundana, per tal que meditem i mai parem de ponderar les seves meravelles. Ens deixà uns horitzons infinits per al repòs de la intel·ligència, i un riu tan cabalós d'idees que era impossible de passar. ¿Hi ha algú capaç de comprendre per què volgué morir la majestat suprema per tal de donar-nos la vida, servir Ell per a regnar nosaltres, viure desterrat per a portar-nos a la pàtria, i rebaixar-se fins al més vil i ordinari per tal d'exalçar-nos pel damunt de tot?».

Hom podria pensar com hauria canviat la vida dels habitants de Natzaret si s'haguessin apropat a Jesús amb fe. Així, hem de demanar-li dia a dia com els seus deixebles: «Augmenta'ns la fe!» (Lc 17,5), per tal que ens obrim més i més a la seva acció amorosa en nosaltres.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Va venir el Fill de Déu i va fer tals meravelles en el món que va arrencar el nostre enteniment de tot el que és mundà, perquè meditem i mai parem de ponderar les seves meravelles» (Sant Bernat)

- «Maria no es va escandalitzar del seu Fill: la seva sorpresa per Ell és plena de fe, plena d'amor i d'alegria, en veure'l tan humà i alhora tan diví» (Benet XVI)

- «(...) Aquell que ella va concebre com a home per obra de l'Esperit Sant i que va ser de debò el seu Fill segons la carn, no és altre que el Fill etern del Pare (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 495)